

که دوستی می گفت شما برای برگزاری اختتامیه، اصلاً مجری دارید؟! چون می دانید یکی از ارکان جشنواره، خود مجری مراسم اختتامیه است. دیدید که آقای شهیدی فرآمدند و چقدر خوب و مسلط و در تراز بالا جلسه را اداره کردند و جشنواره به نوعی تبدیل شد به یک نقطه پرتاب جدید در حوزه فرهنگ و هنر.

به شما عرض می کنم که جشنواره را من و دوستان وزارت برگزار نکردیم بلکه خیلی از دوستان خوب ما از اهالی فرهنگ و هنر کنار ما بودند و با دلسوزی کمک کردند و مهم تر از ما با حکمیت، مردم و عموم هنرمندان بودند. در جشنواره نتاثر، اتفاق مهمی افتاد؛ چون جشنواره تااثر امسال منطقه ای برگزار شد. در چهار منطقه، آنقدر استقبال شد که من به همه بچه ها گفتم تااثر بود که شاخ تحریم را شکست! اختتامیه جشنواره تااثر آنقدر شلوغ بود که مردم در سالن ها روی زمین نشسته بودند و تصاویر آن موجود است. مگر چقدر ما توان سازماندهی داریم؟! اگر جریان همین الان بازی خودش نخواهد پای کار بیاید، مگر اصلاً چنین چیزی ممکن است؟ مگر تا قبل از این اتفاق افتاده بود؟ یا بعد از این چنین امکانی وجود دارد؟ تا مردم اراده نکنند قطعاً استقبال با سازماندهی رخ نمی دهد. مگر ۲۲ بهمن امسال بی نظیر نبود؟ این جنس مردم ایران است و هنرمندان هم جزئی از این مردم هستند و فکر می کنم پاسخ محکمی به کسانی دادند که می خواستند بگویند اهالی فرهنگ و هنر با مردم فرق دارند. نه؛ اهالی فرهنگ و هنر با مردم هستند و یک عده ای که سروصدای بلندتری دارند در کنار رسانه های مخالف نظام هستند. امروز تکلیف ما روشن تر از قبل است و فضا هم برای کار جدید و جدی کاملاً فراهم است.

● سیاست خاصی را در قبال خانه های اصناف اتخاذ نخواهید کرد؟ چون بالاخره انتظار می رفت نقشی را در فستیوال هنری شاخه خودشان برعهده بگیرند اما این کار را نکردند. تعامل بعد از این چگونه خواهد بود؟

ما کار هنرمندان را متوقف بر کار خانه ها و اصناف نمی دانیم. چه در موسیقی و چه تااثر و سینما و بنای تقابل هم با خانه ها نداریم. بالاخره ما وزارت فرهنگ و بخشی از بدنه دولت و حاکمیت هستیم. ما باید کار خودمان را انجام دهیم و هیچ مخالفتی هم با کار آنها نداریم. در کدام دوره تا این اندازه، رسانه ای داشته ایم؟ امروز نه تنها نقد بلکه تخریب های عمیق و گسترده ای دارد اتفاق می افتد. توهین های عجیب و غریبی به شخصیت های مورد احترام مردم و رئیس جمهور مردم اتفاق می افتد. ما چه کار می کنیم؟ خود من رئیس هیأت مطبوعات هستم. ما بنایمی داریم که حتماً چون اینها با ما همکاری کردند پس ما فرصت می دهیم و اگر نکردند آن را دریغ کنیم. نه؛ آنها وظیفه ای دارند و ما هم وظیفه ای. وظیفه ما این است که از همه اهالی فرهنگ و هنر با هر گرایش و سلیقه ای حمایت کنیم. این سیاست فرهنگی ماست. در همین جریان های اخیر بسیاری دچار اشتباه شدند. برخی به شخص بنده توهین کرده بودند که می توانید بروید از دستگاه های قضایی و امنیتی پیگیری کنید که شخصاً اتفاقاً بیشترین پیگیری را برای حل شدن مشکلات همین افراد انجام دادم. نه اینکه ناراحت نشدم. واقعاً آنقدرها تقوا ندارم که بگویم از هیچ توهینی ناراحت نمی شوم! اما وظیفه ام به عنوان وزیر فرهنگ و هنر این است که جلوی این نارسایی ها را بگیرم و از همه حمایت کنم. به همین دلیل بیشترین تلاشم را برای کسانی کردم که بیشترین فاصله گذاری را با ما می کردند تا فاصله ها کم شود. بروید ببینید کدام یک از مسئولان وزارت،

کوچکترین توهینی به یکی از همین طیف کرده است! مثلاً یک بار در روز اول مهر به هنرستان موسیقی رفتم و درباره اینکه در فرهنگ و هنر نباید دو قطبی ایجاد شود، صحبت کردم بعد خبرنگاری پرسید اینهایی که کشف حجاب کرده اند، در سینما بعداً چه مسائلی برایشان ایجاد می شود. گفتم سینما قانون خودش را دارد. اگر کسی بخواهد کشف حجاب کند طبیعی است که نمی تواند در سینما فیلم بازی کند. همین یک جمله را بیش از ۲۰ روز بهانه کردند و خیلی افراد به ناحق این بهانه را مایه توهین قرار دادند. یک زمانی است که موضع رسمی می گیرید و عده ای بدشان می آید طبیعتاً تو هم می ایستی و می جنگی. اما گاهی هم واقعاً موضع گیری نکرده ای بلکه فقط یک قانون موجود را اطلاع رسانی کرده ای! ناگهان می بینی چقدر خشم و پرخاشگری و توهین! اما باز هم ببینید که من و همکارانم حتی از یک نفر شکایت نکردیم. این صفحه های بازیگرانی را ببینید که علیه خود من مطلب زدند همین الان بازی می کنند و فعالیت شان را به شکل رسمی در جمهوری اسلامی دارند پی می گیرند و خیلی هایشان مجوزشان را از خود ما گرفتند. نه تنها مانع فعالیت شان نشدیم که هیچ شکایت حقوقی هم در بین نیست. بنای ما نباید تقابل باشد اما ما مدیریت مان را هم متوقف کسی نمی کنیم. در جشنواره نشان دادیم که ما کار خودمان را به بهترین نحو انجام می دهیم. همین الان داریم انجمن سینمای جوان را در ۵۰ نقطه جدید کشور دایر می کنیم. دولت نزدیک به ۲۰ میلیارد تومان پول را برای تأسیس همین دفاتر جدید گذاشته است. المپیاد شناسایی چهره های جدید در بازیگری را بنیاد فارابی و معاونت هنری برگزار می کنند. بخش های فرهنگ و هنر کشور همه در کنار هم کار می کنند. امروز دوئیتی وجود ندارد. حوزه هنری، سازمان تبلیغات، صداوسیما و بخش های دولتی و حاکمیت در کنار مردم کار می کنند. این کار کردن ما هم معنایش این است که داریم زمینه فعالیت بیشتر و گسترده تر اهالی فرهنگ و هنر را فراهم می کنیم.

ببینید برای راه اندازی کنسرت ها چقدر تلاش کردیم و آنها چقدر مخالفت کردند! می گفتند چرا تا دیروز مجوز نمی دادید؟! خب ما که از قبل هم همه را مجوز داده بودیم! دولت ما را به دروغ متهم می کردند به دولت ضد هنر و ضد موسیقی! امسال یک اجرای در سعده آباد بود. خیلی جالب است که این اجرا با حضور رؤسای جمهور دیگر کشورها در تهران همزمان شده بود. هر روز یک رئیس جمهوری می خواست برای دیدار و گفت وگو به سعده آباد برود و عده ای می خواستند پیش فروش ها را ملغی کنند! من به رئیس جمهور گفتم مردم چهار هزار بلیت خریده اند چرا باید ملغی شود؟ آقای رئیس جمهور دستور دادند با تمام مشکلاتی که بود دیدارهای رؤسای جمهور از سعده آباد به پاسطور منتقل شد تا فقط این اجراها، هر شب برگزار شود! چه کسی این کار را می کند؟ بعد مرتب ما را متهم می کنند.

می آمدند ویدئو علیه من منتشر می کردند؛ منی که رسماً چند بار دعوت کرده بود که فعالیت های فرهنگ و هنر متوقف نشود! الان خدا را شکر همه چیز راه افتاده و ما هم به سهم خودمان خوشحالیم که برنامه های پرمحتوای هنرمندان سرشناس راه افتاده است. اصلاً هم کاری نداریم که آن هنرمند با ما بوده یا علیه ما. وظیفه ما این است که بگوییم این قوانین و مقررات است و شما بروید در این بازار، فعالیتتان را انجام دهید. خب این برنامه اگر برگزار شود چه کسی سودش را می برد؟ بالاخره بلیتس را خودشان می فروشند و لذتش را هم مردم می برند. اگر

ما هیچ مشکلی نداریم. همه هنرمندانی که رفته اند و حتی آنجا گاهی موضعی هم گرفته اند، می توانند برگردند. آغوش مردم و نظام برای کسانی که بخواهند به مردم خدمت کنند اگر اشتباه شده باشند، باز است

اینها برگزار نمی شد چه کسی ضرر می کرد؟ وظیفه ما این است. می خواهم بگویم ما نه با اصناف دعوا داریم و نه کارمان را به خاطر اصناف زمین می گذاریم. ما کار خودمان را انجام می دهیم. دوست داریم همه در کنار ما باشند اما ممکن است عده ای دوست نداشته باشند به هر دلیل کنار ما بمانند. اما ما باز هم دوست داریم همه باشند و به همین دلیل در همین قصه های اخیر اعلام آمادگی کردیم همه افرادی که دچار سوء تفاهم یا عصبانیتی شده اند، برگردند. خیلی وقت ها مسأله سوء تفاهم است و اطلاعات نادرستی رسیده است. ناگهان یک ویدئو را جلوی هنرمند ما می گذارند که او هم آدم حساس و مردم دوستی است. می بیند و احساس می کند اتفاق بدی افتاده و اعلام موضع می کند درحالی که اصل اطلاعات رسیده به او اشتباه بوده و معلوم است که کسانی آمده اند او را بهم بریزند و روی تصمیمش اثر بگذارند. گاهی به حق حرف می زند و گاهی اصلاً حرف ناحقی می زند! خب مگر خودمان اشتباه نمی کنیم؟! اینها دلیل نمی شود. فضای فرهنگ و هنر برای همه باز است و همه در چهارچوب قانون، این فرصت تعامل را دارند.

● یک سؤالی که وجود دارد به موضوع کشایش سیاسی بازی کرد که آقای رئیس جمهور هم آن را مطرح کردند. چه بخشی از این مسأله به کار وزارت فرهنگ مربوط است؟

بعد از اعلام عفو که در دهه فجر اتفاق افتاد آقای رئیس جمهور دستور دادند در حوزه هایی که تحت مدیریت دولت قرار دارند، تداوم پیدا کند که بخشی از آن حوزه فرهنگ و هنر بود. ما هم شروع و پیگیری کردیم تا تعدادی از این افراد که دچار مشکلاتی شده بودند، مشکلاتشان حل شود. دوستانی را در وزارت فرهنگ مأمور کردیم تا به همراه مسئولین قضایی و بخش های مرتبط دیگر، این محدودیت ها و مسائل بر داشته شود. البته موارد خیلی کم و خاصی هستند که در این دوره برایشان محدودیت

ایجاد شده بود که مشکلات آنها هم دارد حل می شود.

● در مصاحبه های تااثر گفتید کسانی که خارج کشور هستند هم می توانند برگردند.

بله ما هیچ مشکلی نداریم. همه هنرمندانی که رفته اند و حتی آنجا گاهی موضعی هم گرفته اند، می توانند برگردند. آغوش مردم و نظام برای کسانی که بخواهند به مردم خدمت کنند اگر چه زمانی دچار اشتباه شده باشند، باز است.

● یکی از سیاست های دولت، تمرکززدایی از هنر بوده که تلاش های زیادی را هم برای آن انجام داده و قله آن تاکنون جشنواره تااثر امسال بوده است. از این رو، بخشی از رویکرد دولت در توسعه فرهنگ و هنر را باید در همین توسعه زیرساختی دنبال کرد. وزارت فرهنگ چه برنامه ای در گسترش بستر و امکانات در این حوزه دارد؟

بخش مهمی از شعار دولت سیزدهم از ابتدا «عدالت فرهنگی» بود. ترجمه این عبارت این است که در همه نقاط کشور، امکان یکسانی برای بالفعل شدن استعدادها وجود داشته باشد. شاید کمتر شنیده باشید که ما یک قرارگاه ویژه را مخصوص همین هدف، در ۱۰۰ شهر محروم کشور تأسیس کردیم. بیش از ۶۵ هزار نفر به شکل مستقیم آموزش های هنری دیدند به نحوی که الان متقاضی صدور مجوز برای فعالیت و تأسیس آموزشگاه های فرهنگی و هنری هستند. این عدد با برنامه های پیش رو به ۱۱ هزار نفر خواهد رسید؛ یعنی تحول مهمی در حوزه نیروی انسانی اتفاق می افتد. در کنار آن در زمینه زیرساخت ها هم ما سالن هایی داشتیم که ظرف این سال ها رها شده و حتی ۲ درصد هم پیشرفت نکرده بودند. من به مازندران رفتم. آنها سالنی داشتند که مردم و هنرمندان بابت بلااستفاده ماندنش خیلی ناراحت بودند و من هنوز که هنوز است وقتی یاد صحنه های آن گفتم گوگها می اقم حس خاصی به من دست می دهد. آنها می گفتند هر روزی آمده گفته ما این سالن را افتتاح می کنیم اما نهایتاً انجام

نداده است. آرزاه بود که من رفتم و قول دادم بار دیگری که بیایم این سالن افتتاح خواهد شد. تا آن ۱۴۰۰ طبق گزارش مسئولان در این سالن ۷۹ میلیارد تومان هزینه شده بود. از آذر تا مرداد امسال که ما آن را افتتاح کردیم، ۸۳ میلیارد تومان هزینه شد؛ یعنی در طول ۱۱ ساله ای که این پروژه استارت خورده و به نتیجه نرسیده بود ۸۰ میلیارد تومان هزینه کرده بودند و ظرف این ۶ ماه هم ما با حدود ۸۳ میلیارد آن را افتتاح کردیم. در ارومیه، کرمان، اراک، یزد، همین اتفاق افتاده است. ضمن اینکه این سالن ها فقط مجموعه های معمولی نیستند. مثلاً پروژه کرمان، باشکوه ترین بنای فرهنگی کشور است. معماری آن معماری بی نظیری است. سالن های موسیقی که آنجا احداث شده اصلاً نیازی به میکروفون و ادوات صوتی ندارد! یعنی گروه ها و نوازنده هایی برای اجرا به این سالن ها رفتند و با میکروفون و بدون آن اجرا کردند و در حضور جمعیت، واقعاً هیچ فرقی نداشت!

من را در استانبول به تماشای سالن های موسیقی با فناوری بسیار جدید بردند و من خدا را شاهد می گیرم که سالن های ما که در این شرایط تحریم ساختیم، مثل سالن ارومیه، به مراتب از آنجا بهتر بود؛ البته این مسیر ادامه دارد. نزدیک به ۴ هزار میلیارد تومان مصوبه استانی برای تکمیل زیرساخت ها داریم. سال آینده، تقریباً همه زیرساخت ها را تکمیل خواهیم کرد. من از دولت اختیاری گرفتم که با مشارکت برخی نهادها و استفاده از ظرفیت تجاری آنها بتوانیم همه این پروژه ها را آماده کنیم. برای مثال شما می دانید زمین در کلاردشت چه ارزشی دارد. هشت هزار متر زمین در اختیار وزارت ارشاد بوده و کلنگ را هم وزیر اسبق زده بوده است. شورای شهر و شهردار آمده بودند و می گفتند، ما کلنگ زدیم اما یک آجر هم نگذاشتند! همان جا صورتجلسه کردیم. من گفتم این زمین ۸ هزار متر است اما شما اجازه دهید ما فقط در ۵۰۰ متر آن یک حوزه اقتصاد فرهنگ و هنر راه بیندازیم. ما با همان ۸۰۰ متر، ۸ هزار متر را خواهیم ساخت. الان مؤسسه

فرهنگ و هنر طرح را آماده کرده و دارد این کار بزرگ را انجام می دهد. نزدیک به هزار پروژه فرهنگی را به سامان خواهیم رساند. در شیراز مجموعه بزرگی را شروع کردیم که متوقف بود و با تزریق پول در حال پیشرفت است. در اردبیل و سمنان و همدان همین است. موزه هنرهای معاصر همدان، چیزی در حدود موزه هنرهای معاصر تهران است و همین را در زاهدان و اهواز هم داریم آماده می کنیم. خدمات زیرساختی که دولت درحال انجام آن است بدون شک در هیچ دوره ای انجام نشده و خصوصاً که با این سرعت در حال پیشرفت است. بالاخره مشکلات ما را در حوزه اقتصاد می دانید اما شعار من این بود: «بازگشت مردم به وزارت فرهنگ» و خواهید دید که بودجه فرهنگی در آینده به طرز شگفت انگیزی افزایش پیدا خواهد کرد. ان شاء الله قانون مرتبط با آن را هم در زمان مقتضی به رسانه ها اعلام خواهیم کرد.

این اتفاقی که در سال ۱۴۰۲ دارد رخ می دهد اصلاً قابل قیاس با سال های قبل نیست. زیرساخت همه اینها فراهم شده و حتی در مورد کارکنان خود وزارتخانه هم همین است. می دانید وزارتخانه ما و نهادهای تابعه ما، کمترین درآمدها را داشته اند. به محض حضورمان در دولت، ۵۰ درصد رفاهی برای همه کارکنان وزارتخانه و نهادهای تابعه را تصویب کردیم و از اول آذر ۱۴۰۲ هم اعمال خواهد شد. من قولی را اوایل سال به دوستان دادم و گفتم در پایان سال، متوسط دریافتی همکاران ما باید به بالای ده میلیون تومان برسد و با این کار به ۱۰ میلیون و ۷۰۰ تومان خواهد رسید. همه این برنامه هایی که داشتیم بجمداالله دارد پیاده می شود که در حوزه زیرساخت های فرهنگ و هنر است. ما در سال اخیر نزدیک به هزار میلیارد تومان به مؤسسات فرهنگی و هنری در کل کشور کمک کردیم. پولی در تهران نگذاشتیم بلکه همه را به استان ها فرستادیم و من حاضرم فهرست آن را منتشر کنیم تا همه رسانه ها بزنند. یک ریال اینها به وزارتخانه بزن نگشته است. می دانید پول های فصل پنجمی غالباً این طور است که با چند واسطه دویاره به هزینه های جاری برمی گردد. نمی گویم تخلفی اتفاق افتاده ممکن است نوعی سیاست باشد اما به هر حال ما این کار را هم نکردیم و هرچه پول داشتیم به مؤسسات مردمی دادیم. همه این کار هم با شناسنامه اتفاق افتاده است. مثلاً افراد درجه یک هنری بودند که مؤسسه نداشتند. گفتیم بیایند مؤسسه ثبت کنند. امروز همه مؤسسات فرهنگی و هنری شناسنامه دارند و با نظارت قانونی به داوطلبان واگذار می شود. این کار، ناظر هم دارد. این اتفاق مهمی است که تا قبل از امسال اصلاً سابقه نداشت است. پارسل ۷۵۰ میلیارد تومان به مؤسسات دادیم و امسال که تبصره ۱۴ به خاطر افزایش هدمفندی ها دچار مشکل شد که آن هم باز ۵۰ درصدش تأمین شد و ۴۰۰ میلیارد تومان به صورت مستقیم به مؤسسات فرهنگی و هنری کمک کردیم. هرکسی که طرحی داشته و رونقی در حوزه فرهنگ ایجاد کرده مورد حمایت قرار گرفته و حتماً سال دیگر با گشایش هایی که در بحث بودجه برای حوزه فرهنگ و هنر رخ داده، این مقدار افزایش بیشتری پیدا می کند. این را امسال در تبصره ۹ بند «ز» داشتیم که برای سال ۱۴۰۲ در بند «ه» قرار گرفت. آنجا تا دو درصد مجاز بودند الان یک درصد مکلف هستند. ما مجاز را تبدیل به مکلف کردیم و حالا شرکت ها و مؤسسات دولتی مکلف هستند تا در حوزه رسانه، فرهنگ و هنر و فعالیت های موسیقی و نمایشی و قرآنی با آیین نامه ای که وزارت فرهنگ و ارشاد آماده می کند، هزینه کنند. عدد آن هم یک عدد قابل توجهی است که باید به صورت هدمفند در حوزه فرهنگ و هنر هزینه شود.

در جشنواره ها، یکی دو تا از این جریان ها کاملاً خودشان را کنار کشیدند. من نمی خواهم بگویم تحریم کردند ولی یکی از این خانه ها که اتفاقاً شخص من و بسیاری از همکاران با آنها جلسه هم داشتیم، حتی یک نفرشان هم حاضر نشد دآوری جشنواره را برعهده بگیرد. بعضاً حتی حاضر نشدند در یکی از سینماها، یکی از فیلم ها را ببینند. این نوعی قهر است درحالی که بدنه فرهنگی از جشنواره استقبال کرد. چه فشاری را جریان تروریسم رسانه ای ایجاد کرده بود که هرکسی می خواهد وارد جریان جشنواره شود، او را بایکوت می کردند یا با توهین، آنان را تحت فشار قرار می دادند. یک فردی آمد که یک اجرای هنری داشت به مادر او در یکی از شهرها حمله کردند! بچه او را با چاقو تهدید کرده بودند! ما این داستان ها را هنوز نگفته ایم! داستان هایی را که این جریان رسانه ای ایجاد کرد که بخشی از کنار کشیدن این خانه ها و تعدادی از اهالی فرهنگ و هنر، محصول این بود و حتی برخی تلاش کردند که دست وزارت فرهنگ و دوستان خودشان در جشنواره را خالی بگذارند. اما این کار خدا بود. نگاه کنید که در جشنواره امسال، بهترین عناصر هنری کشور، داور شدند

